

[Christmas Møller.]

lige Stemning her i Landet, der taler om den generelle Nedsættelse, som det jo ikke kan nægtes, at i en Krisetid som denne kan det ogsaa i Almindelighed være i Debitorernes Interesse, at man netop ikke tager det generelt, men at man ser mere paa den Debitor, der er særlig haardt ramt, end paa den Debitor, som har et Laan af en saadan Karakter, at han maaske kan klare det. Dette individuelle Synspunkt, som man maaske ikke har faaet tilstrækkeligt frem i vor Kriselovgivning, vil jeg i hvert Fald ikke paa Forhaand vende mig imod. Men jeg er altsaa enig med det ærede Medlem i, at det vilde være formaalstjenligt at faa Oplysninger om dette Forhold.

Spørgsmaalet om Rentepolitikken er jo et Spørgsmaal om hele den Politik, der føres. Det er ikke et Spørgsmaal om en enkelt Lovbestemmelse, det er et Spørgsmaal om den Udgiftspolitik, Stat og Kommune fører, et Spørgsmaal om den Forbrugspolitik, kan man næsten sige, Befolkningen fører. Og nægtes kan det ikke, at Rentespørgsmaalet mangfoldige Steder er slaaet op til at have en Betydning, som det ikke har i Byerne, og slaaet op til at vække Forventninger, som intet forstandigt Menneske i Landet vil mene kan opfyldes.

Derfor er det ogsaa nødvendigt i Anledning af den megen Vildskab, der gaar over Landet, at sige følgende: Naar Staten laaner til 4,38 pCt. eller til 5 pCt. som ved Storstrømsbro-Laanet, naar Staten her laaner til 4,73 pCt., naar vi laver Burmeister & Wain-Ordning med Aktier, som maa give 6 pCt., og jeg kunde jo ogsaa nævne, naar Handelsministeren lader Landmandsbanken give 7 pCt. paa andet Aar, saa kan det ikke nytte, samtidig med at man gør alt dette, da at tro, at man kan skabe en Politik, hvorefter Forventninger som f. Eks. dem, der blev givet Udtryk for ved det store Møde i Gaar i Jylland, kan opfyldes. Det vil være ugorligt at opfylde dem. Det er nødvendigt, tror jeg, at sige en Ting til, og det er denne, at før en sund og forstandig Pengepolitik i Landet, for en økonomisk Politik, som kan hjælpe det kriseramte Landbrug mest muligt, er Bevægelser, som gaar ud over det rimelige Grænser, og Demonstrationer som dem, vi har set paa forskellig Vis i den sidste Tid, uheldige. De fremmer ikke Muligheden for at skabe billige Penge her i Landet. Der fremkommer en Uro og Nervøsitet, som ikke skaber billigere Penge, men snarere dyrere Penge.

Rasmussen (Gylling): Under Hensyn til Lovens Betydning for Nedsættelsen af Renten for Banker og Sparekasser vil jeg gerne paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtigt Vedtagelse.

Det ærede Medlem Hr. Krag og senere det ærede Medlem Hr. Christmas Møller fremsatte nogle Betragtninger over denne Lovs Virkninger ude omkring, og jeg maa sige, at det er ogsaa mig bekendt, at der er mange Debitorer, som beklager sig over, at den Sænkning af Indlaansrenten, som har fundet Sted, ikke i fuldt Omfang er kommet dem til gode. Det skyldes ikke dette høje Ting, at Forholdene blev ændret derhen, at det inden for Bankernes og Sparekassernes Domæne, om jeg saa maa sige, blev dem tilladt i ret stor Udstrækning selv at afgøre, hvilke Debitorer der skal have større Nedsættelse, end Loven forudsætter, og hvilke der skal nøjes med mindre. Jeg for min Part beklager, at Loven ikke er blevet gennemført ud fra den Opfattelse, som kom til Orde i dette høje Ting. Det havde været betydelig klarere for Befolkningen, om enhver kunde have konstateret, at den ene Procents Nedgang i Indlaansrenten, som Loven paabød, ogsaa var kommet hver enkelt til gode. Nu er det vel ikke det rette Tidspunkt til at foretage en Drøftelse heraf, og en Ændring af Loven kan heller ikke foretages under Behandlingen af dette Lovforslag; men jeg vil dog gerne sige, at naar man igen skal til at beskæftige sig med dette Spørgsmaal, saa maa man meget nøje overveje, om der ikke bør gennemføres en Ændring i Loven med Hensyn til det Forhold, som her har været omtalt.

Handelsministeren (Hauge): Jeg takker Ordførerne for deres Tilsagn om at gennemføre Lovforslaget. Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Krag i hans Udtalelser angaaende § 4, Punkt 6, med Hensyn til Gyldighedstiden af denne Paragraf. Derimod er jeg ikke enig i alle de Betragtninger af almindelig Karakter, som det ærede Medlem Hr. Krag fremsatte om selve Rentespørgsmaalet, og jeg kan navnlig ikke være enig med det ærede Medlem i den Kritik, det ærede Medlem rettede mod, hvad jeg har sagt om dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. Krag sagde, at Formalet med Renteloven var at faa en betydelig Nedsættelse af Udlaansrenten i Banker og Sparekasser, og at denne Udlaansrentenedsættelse skulde svare til den Nedsættelse, der fandt Sted for Indskud i